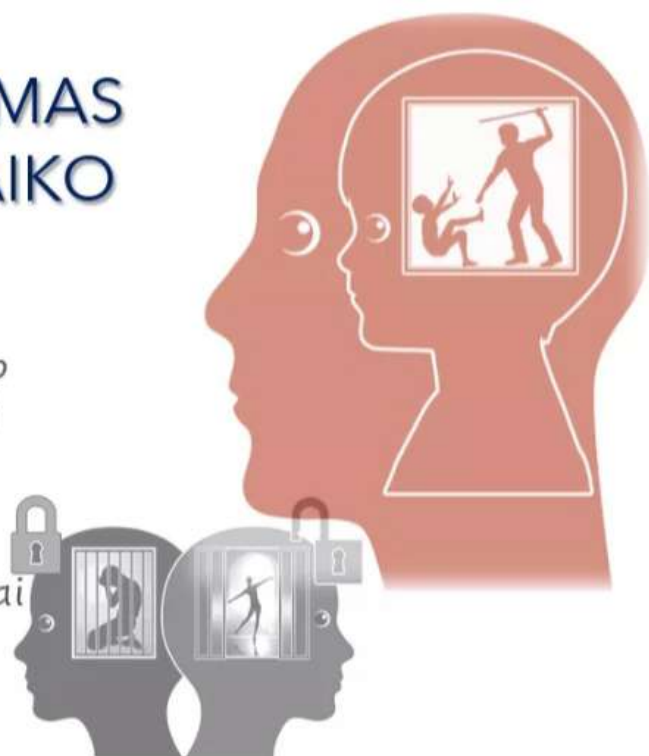

KONFLIKTO STIPRUMAS PROPORCINGAS VAIKO JAUSMAMS

Kartais vaikus užplūsta bejėgiškumo jausmas, ypač tuo atveju, kai konfliktai kartojasi arba jie būna itin intensyvūs. Dažnu atveju, vaikai norėtų įsikišti, tačiau patys bijo ir nežino kaip tai padaryti. Vaikai gali jaudintis dėl vieno iš tėvų ar savo sveikatos ir gyvybės, net jeigu nėra fizinio smurto.

Esant intensyviems konfliktams, pripažinkite tai ir nedelskite – kuo greičiau spręskite arba ieškokite psichologinės pagalbos. Užduokite klausimą, ko vaikai mokosi iš jūsų? Ne nuomonių susidūrimai ar konfliktas, o **koku būdu jūs konfliktuojate**, gali būti jūsų vaiko elgesio problemų, nerimo ar emocinių sutrikimų priežastis.

Parengė psichologė Agnė Benikė

Kauno Algio Žikevičiaus saugaus vaiko mokykla

NET SIENOS TURI AUSIS

Atminkite, kad vaikai jus jaučia ir girdi. Net jeigu atrodo, kad vaikai užsiėmę savo veikla, dažniausiai jie nesąmoningai stebi suaugusius. Maži vaikai geba nuskaityti tėvų emocijas be žodžių, paaugę girdi tėvų sakomus žodžius, tad tikėtis, jog konfliktai liks nepastebėti neverta.

Nevenkite pokalbio su vaiku, jam paklausus, kas atsitiko. Paašškinkite, kad nesutarimai yra gyvenimo dalis. Akcentuokite esamo konflikto sprendimus ir teigiamą sprendimo pusę. Paašškinkite, kad nesutarimas nebūtinai rodo, jog žmogus yra priešiškas ir kad būna, jog **žmonių nuomonės** tuo pačiu klausimu **skiriasi**.

Parengė psichologė Agnė Benikė

Kauno Algio Žikevičiaus saugaus vaiko mokykla

Ššššššššš,

barasi TĖVAI!

Kiekvienoje šeimoje pasitaiko nesutarimų ir konfliktų.

Vaikai tėvų ginčus interpretuoja savaip, ne visada iki galo suprasdami, kas ir dėl ko vyksta. Tačiau izoliuodami vaiką nuo įvykių šeimoje, galime sukurti apgaulingai saugios iliuzijos jausmą, tuo tarpu, matydami konstruktyvų tėvų konfliktų sprendimą, vaikai įgauna pamokas ir tikrovės suvokimą, kad konfliktai nėra pasaulio griūtis.

Į ką reikėtų atkreipti dėmesį susipykus?

Parengė psichologė Agnė Benikė

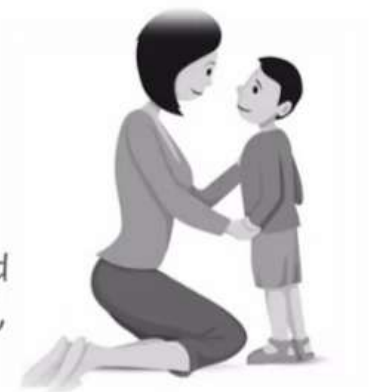
VAIKŲ MAŠTYMAS EGOCENTRIŠKAS

Susidūrus su stipriais, besikartojančiais nesutarimais dažnai vaikas reaguoja taip, tarsi jis būtų dėl to kaltas.

Kad ir kaip paradoksaliai skambėtų, neretai vaikui yra lengviau manyti, kad jis kaltas dėl visų įvykių, kurių jis negali paaiškinti ir pakeisti, negu jaustis bejėgiu. Dėl šios priežasties, vaiko pasąmonė užkrauna vaikui atsakomybę už tėvų barnius, priešingu atveju, jis patirtų kankinantį silpnumą.

Būtinai nuraminkite vaiką ir nepalikite jo nežinioje. Pasakykite, kad vaikas nieko bendro neturi su konfliktu, ir tai yra tik suaugusiųjų nesutarimas. Paaiškinkite, kad konfliktą ne visada lengva išspręsti greitai, tačiau jūs, **suaugę**, būtinai jį **išspręsite**.

Parengė psichologė Agnė Benikė